

parlem de preguntar-se una mateixa, d'escoltar-se sense ningú com a mediador absolut.

Hi ha moltes dones que en un principi no volen l'anestèsia epidural i prefereixen aguantar, viure i sentir com la criatura s'obre pas. Pot arribar un punt d'esgotament en el qual demanin que se'ls posi l'anestèsia i no cal culpabilitzar-se'n si han escoltat el seu cos i han preferit aquest mètode per facilitar el part. Algunes dones demanen des del principi l'epidural, algunes altres pareixen sense anestèsia.

La importància que moltes dones atorguen a l'anestèsia epidural a l'hora d'explicar com ha anat el part, l'expressió de l'èxit del part en termes del poc dolor que han tingut gràcies a l'epidural, potser són conseqüència de la visió negativa i de patiment que se'n tenia prèviament, de la relació constant que es fa del part amb el dolor, tot oblidant-ne l'essència.

Sembla que «la ciència ens ha salvat del dolor». Aquí no fem una crítica de la ciència en si i perquè sí, sinó de l'ús sistemàtic i paternalista que se n'ha fet i que se'n fa. La ciència s'ha apropiat del cos de la dona i del parir i el néixer. La ciència controla el ritme, la postura, l'experiència del dolor. I du a terme accions «preventives» que poden posar-se en dubte, com l'episotomia indiscriminada –per «evitar esquinçar-se», que és una mutilació amb possibles seqüeles, sovint innecessària.

La ciència pretén que tots els parts siguin iguals. Però no ho aconsegueix, ni mai no ho podrà fer perquè cada part és diferent, com cada dona és diferent (com cada persona, en definitiva, és diferent). Per què no aprenem de veritat què és el part i recuperem el coneixement de les dones sobre aquest fet? Per això cal la consciència de cada dona sobre el seu cos, sobre el seu estar en el món lliurement. I si els professionals que troba en el procés l'acompanyen reconeixent el seu paper en el part, amb consciència de la immensitat d'implicacions que comporta el mo-

ment, de si mateixes, de la llibertat de la dona i la seva individualitat i particularitat, llavors, el control –el poder– no jugarà cap paper en aquestes ni en d'altres relacions: la mare amb el món i amb la seva criatura, el personal sanitari entre si i amb les dones.

La Gemma Ballester Casafont diu: «Vaig viure el part com una cosa preciosa. Amb moments de dolor esquinçador i moments en els quals

pensava en el temps que devia faltar. És una lluita interna, entre el desig de respectar el meu ritme i el d'ella, i la por de "quanta estona deu fer que estic així"; entre la confiança i la incertesa. Però jo no recordo res del dolor, tot i que al final estava molt esgotada i haver d'anar a l'hospital va ser dur. Però del part no recordo cap mal moment».

L'experiència de la Gemma, el naixement de la Victòria

La Gemma va anar a donar a llum a la Casa de Naixements Migjorn, tot i que en l'últim moment la Victòria s'havia encallat i va haver d'anar a l'hospital, on el part va ser amb fórceps i el protocol habitual, a més de ràpid, fred i tens per part de les met-

La Gemma va anar prenent consciència del que suposava per a ella el moment del part i va buscar un lloc on sentir-se del tot acompanyada i acollida. «Acompanyar –diu–, no és un concepte teòric, sinó un comportament. I en canvi, moltes vegades la relació pacient-metge és molt distant. Les visites prèvies al ginecòleg i les proves abans de parir van ser desagradables; no se'm preguntava res, ni se m'explicava el que se'm feia. També hi va haver molt poc respecte per la criatura. Si la Victòria hagués estat fora, segur que hagués expressat si se sentia incòmoda. Jo crec que això és no respectar la vida, perquè s'intervé molt, sense quedar-se al marge; quan, de fet, ni el part ni l'embaràs no formen part de la vida del personal mèdic. No haurien de dirigir

El part és un procés fisiològic, natural. Ara ja es reivindica una atenció menys intervencionista i medicalitzada.

MOMENT DE L'INFANTAMENT, EN QUÈ LA MARE AJUDA LA CRIATURA A SORTIR. (FOTOS CEDIDES PER MIGJORN.)

gesses. Tot i això, la Gemma està molt contenta d'haver anat a Migjorn. «Si hagués anat directament a l'hospital, m'hagués perdut moltes coses. Viure el procés natural és molt bonic. Però no dic que s'hagi de parir per patir. (...) Estic contenta perquè durant el procés del part vaig poder estar amb la meua filla. Jo l'estava acompanyant. No sé com explicar-ho sense fer pensar a cap dona que, per mi, fer-ho d'una altra manera suposa ser mala mare. Cada una ha de viure la seva llibertat sense que una altra se senti implicada o dolguda».

«Hi ha molt de desconeixement, jo vaig anar a buscar per intuïció. Vaig haver de posicionar-me, de decidir, però no tenia la seguretat que trobo a Migjorn, o al grup Gemma. Les dones d'allà en saben molt, confien, i el coneixement les fa tenir clara la seva postura continuament. Sense dubtar.»

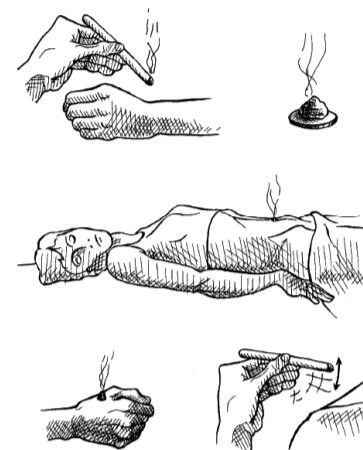
tant, sense tenir en compte el que vol la dona.»

«Quan estàs embarassada no estàs malalta, ni tens un desconeixement total, perquè ho estàs vivint, és el teu cos i estàs sentint què passa. Una dona embarassada té dret a saber. A saber quines proves li fan, per exemple, i com seran. Si no t'has informat i no saps res, acceptes tot el que et fan; en general no es posa res en dubte. A més, a l'hospital hi ha tot un protocol de comportament, després de parir. No em podia moure de l'habitació, ni passejar amb ella. Al part em deien que no la toqués... L'hospital és molt estèril, molt fred. Jo volia sentir el contacte del meu cos amb la Victòria, totes les sensacions d'ella.»

FE D'ERRATES

En l'article del número 22 d'USERDA de la secció d'Ecosalut, hi mancaven les dades de Myriam Lacasta, consultora de Feng Shui, i que podreu trobar al telèfon 609 750 377.

MOXIBUSTIÓ, ACUPUNTURA I HOMEOPATIA EN EL PART

Fent una revisió bibliogràfica, Raquel Ortega va trobar que l'acupuntura és un tractament per al dolor del part sense estudis, encara que en provin l'eficàcia. Caldria investigar més i confirmar els resultats. Sembla que les dones a les quals se'ls aplica acupuntura se senten bé, però l'alleviament del dolor no és prou clar que sigui causat per l'acupuntura.

La **moxibustió** sí que s'ha comprovat que funciona en fetus que estan amb el cul cap a baix, casos que generalment, en els protocols oficials, són de cesària. La moxibustió provoca que la criatura es col·loqui bé, amb el cap a baix.¹

L'**homeopatia** també s'està estudiant per demostrar-ne l'efectivitat en alguns aspectes del part. Per exemple, en parts induïts –per la raó que sigui–, alguns medicaments homeopàtics ajuden en la dilatació del coll de l'úter. També poden ser útils per portar millor les contraccions, per a la por o l'ansietat, pels vòmits o la hiperemesi. «Amb més estudis podria demostrar-se la idoneïtat d'incloure aquestes tècniques en la sanitat.» Raquel Ortega suposa que algun dia la Seguretat Social inclourà aquests mètodes menys agressius, com a França; que la dona serà qui decidirà què vol que es faci al part. «L'ideal és que la dona tingui possibilitat d'escolllir i que sàpiga escolllir.»

1. Els resultats de l'estudi estan publicats: «Efectividad de la acupuntura en el alivio del dolor del parto y de la moxibustión en la versión de presentaciones de nalgas», a la revista *Tokoginecología Práctica*, juliol/agost 2004, Madrid, pp 329-338, ref. bibliogràfica 63(4).